

Letnik 27, številka 6
JUNIJ 2007

V TEJ ŠTEVILKI

- ◇ LETO SVETEGA PISMA
- ◇ KRIŽ OB BREZNU
- ◇ DUHOVNE VAJE ZA ZAKONCE
- ◇ FARNI DAN PRED DURMI

RAZMIŠLJANJE V LETU SVETEGA PISMA

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. (Jn 1,1-3)

Sveto pismo je zbirka knjig, ki se sicer med seboj razlikujejo po izraznosti in stilu, vendar imajo enotno sporočilo, vsa pozornost je usmerjena v Jezusa Kristusa in njegovo nauk.

Neverni bralec ima vtis, da je Sveto pismo knjiga, ki govori o nastanku sveta, o zgodovini Izraelcev in o Jezusu Kristusu. Tudi verni kristjani, če se ne poglobimo v njegovo vsebino, imamo Sveto pismo za pripoved. Šele poglobljeno branje, ob pomoči Svetega duha, nam odpira vso neskončno bogastvo svete besede.

Za začetek skušajmo razumeti učenje Jezusa Kristusa, ko govori svojim učencem. Govori namreč v prispodobah, ki jih včasih ni lahko razumeti. Za boljše razumevanje je potrebno prebrati dodatke k Svetemu pismu, kjer so opisane razmere in tudi navade izraelskega ljudstva na Bližnjem vzhodu v tistem času. Šele potem se nam začne odpirati vse bogastvo Besede in Jezusovega nauka.

Razumevanje Stare zaveze je po mojem še težje in zahteva več poglobljanja v Božjo besedo in v način izražanja ljudstev na Vzhodu. Ven-

dar se nam začne šele takrat odpirati razumevanje vsega mogočnega bogatstva Božje besede, ki nam pomaga v trenutkih, ko potrebujemo nasvet, napotek in duhovno tolažbo.

Sveto pismo govori o Stvarnikovi ljubezni, zaradi katere obstaja vse bivajoče. Kot najvišji izraz Stvarnikove ljubezni je človek, ki ga je Bog ustvaril po svoji podobi. Dal mu je svobodno voljo, ki pa jo je človek zlorabil in padel v greh. Izvirni pomen besede "greh" je zgrešitev cilja.

Bog nad grešnim človekom ni obupal. Poslal mu je Jezusa, ki je pravi Bog in človek, ki je s svojim trpljenjem na križu odrešil grešnega človeka tako, da mu je omogočil spravo. S svojim vstajenjem od mrtvih je tudi nazorno pokazal to odrešitev in premagal smrt in z njo greh.

Evangelij, ki pomeni veselo novico, nam oznanja to veselo novico: da imamo vsi ljudje neumrljivega duha. Tega duha pa lahko z grehom zapravimo, zato nam Sveto pismo govori, kako moramo živeti, da se to ne bi zgodilo.

Ker se grehu ne moremo popolnoma izogniti, se moramo

nenehno spraševati o svojem ravnanju, ga razvijati v duhu Jezusovega nauka, se iskreno kesati in z molitvijo prositi Boga, da nam v svoji neskončni ljubezni odpusti. Potem lahko upamo, da nas bo Sveti duh vodil k popolnejšemu življenju v Jezusu Kristusu.

Zato potrebujemo Sveto pismo kakor zrak in hrano, kajti pismo je hrana našega duha. Jezus je dejal: "Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa nikakor ne bodo prešle" (Mt 24,35).

Včasih sem prebiral Sveto pismo kot zanimive zgodbe, šele pozneje sem doumel tudi bogastvo simbolov in prilik; zdaj pa mi je dragocen sopotnik v negotovosti in stiskah. Sveto pismo je najbolj razširjena knjiga vseh časov, prevedena praktično v vse jezike sveta. Oblikovalo je kulturo in umetnost prostora, ki se imenuje Evropa.

Jezus – Beseda – iz Janezovega Evangelija pravi: "In glejte, jaz sem z vami vse do konca sveta" (Mt 28.20). Tako ostaja Sveto pismo – Božja beseda – duhovno bogato, veselo in tolažeče branje ob vstalem, živem Kristusu – Besedi – z nami do konca dni.

Faran

STRAH NA KONCU VASI

Uvodne besede svete maše zadušnice žrtvam komunističnega nasilja ob blagoslovu Križa spomina ob Šemonovem breznu v nedeljo, 6. maja 2007

Zbrali smo se pri darovanju svete maše, k zadušnici žrtvam komunističnega nasilja, ki v povojnih pobojih tudi Logatcu ni

prizaneslo. Tu smo v Zapolju, nad katerega je v pozni pom-

ladi leta 1945 legla zlovešča tišina. Še več, s kasnejšimi zemljiškimi zaokroževanji in razlastitvami logaških kmetov je nastalo državno posestvo, ločnica med vasjo in tem prostorom, zapisanem pozabi. A brezno, tisti strah na koncu vasi, v katerega je bilo vrženo neznano število pobitih in nad katerega postavljen križ, bomo danes blagoslovili, je tulilo premočno. Da bi se zakrili zemeljski ostanki zamolčanih, ljudi, katerih spomin je bil uradno prepovedan, preklet in desetletja onečaščen, katerim je bila odvzeta človeška pravica in civilizacijska norma

groba, se je brezno zasipalo; še več, z neeksplodiranimi ostanki iz vojne pa naprožilo smrtno past tistim, ki bi kdajkoli v njem kopali za resnico.

Srhljiva premisa, da cilj posvečuje sredstva, lahko spretno opravičuje grozovitosti, dokler je ne razčlenimo in ji vgradimo človeška življenja. Tu se vsa zvitost podre in pokaže se krutost nečloveškega političnega obračunavanja. Tu gre za načelno odločitev in kompromis ni mogoč. Do cilja z vsemi sredstvi ali pa je človek v svoji nedotakljivosti življenja tisto, kar določa izbiro vseh drugih sredstev. Če se kdo spusti v kompromis, češ, sto tisoč jih ne smem odstraniti, tisoč pa jih glede na objektivne okoliščine le smem, potem je vse izgubljeno, potem ni konca, potem je le še volja do moči – je zapisal dr. Jože Pučnik.

Tragika človeškega v njegovi zgodovini je ta volja do moči in ko je vedno znova potešena, razjeda in hromi posameznika in skupnost. Mnogi narodi so blodili kot Izrael v puščavi, v katero ga je pognal Bog, potem ko je onečastil njegovo ime. Štirideset let, da se prerodi, da nihče, ki je vanjo vstopil, iz nje ne pride živ. Tudi slovenski Izrael še blodi v njej, kajti dokler so žive priče in

akterji časov volje do moči, rešnica ne bo odrešila, očiščenja ne bo in sprava se bo izmikala – **razen če** – v presežni perspektivi Božjega, ki je ljubezen, za ljubezen prosimo. Ta je namreč v vseh nas kot voda v posodi, v vsakem trenutku in v vsaki točki z enakim pri-

tiskom čaka, da se razlije; le sprejeti in pustiti ji moramo, da deluje. Če je človek tega sposoben in ji po svoji svobodni volji to dovoli, je odrešen. Biti odrešen pa pomeni odpustiti. Tako kot more žrtev odpustiti krvniku, bo tudi njemu odpuščeno – s človeške perspektive nerazumljivo in upirajoče se razumu – a je tako – Bog ljubi oba enako. Mučenec Štefan je molil za svoje krvnike, medtem ko so ga ti kamenjali – in Savel je bil takrat med njimi – pa sta danes skupaj v Božji slavi.

Jan Mihevc

ALI NAJ POSTANE ARHITEKT PLEČNIK ...

svetniški kandidat? Ne vem. O tem bo gotovo še tekla dolgotrajna razprava v Cerkvi in izven nje. Zakaj že vnaprej toliko nasprotovanj, in to še posebej med neverujočimi, za katere velja dejstvo, da »svetosti« in vere v našega Boga ne sprejemajo in vanj preprosto ne verjamejo. O vsem tem slišimo in beremo v našem dnevnem časopisju in na TV.

Arhitektov ustvarjalni opus je gotovo daleč nadpovprečen in mnoga njegova dela so globoko prežeta z »mistiko božjega stvarstva«. Da je arhitekt pri svojem ustvarjalnem delu iskal odgovore na sebi značilen način in to tako, da se je zavzelo poglobil v vsako, tudi najmanjše delo, npr. v oblikovanje kljuke na vhodnih vratih NUK-a (Narodne in univerzitetne knjižnice) ali v oblikovanju kelihov, križev in luči v župni cerkvi v Bogojini, na Barju in še marsikje, je znano dejstvo.

Pri presojanju arhitektove veličine, katere odraz so njegove zamisli in realizacije tako profanih (neposvečenih; posvetnih)

kot številnih sakralnih objektov, pa je moteča – v zadnjem času – glasno izpostavljena diskusija o Plečniku kot svetniškem kandidatu.

Kar nerazumljivi se zdijo pogovori o razumevanju in dvojnih merilih, po katerih merimo arhitekta. Po časopisnih odmevih sodeč, se celo sprašujemo, kako si bo Cerkev morebiti prisvojila velika arhitektova dela. Prepričan sem, da so vsa njegova dela namenjena vsem, če le hočemo v njih videti veličino duhovnega temelja, na katerem je posamezno stvaritev zasnoval.

Še vedno pa mi v glavi odzvanja arhitektova nerealizirana zasnova spomenika padlim v Logatcu, ki ga je Plečnik zasnoval in oblikoval na veličini spomina rimskih miljenikov, namenjenega pa nam in danes. Ali ni tak spomenik padlim talcem namenjen vsem in naj si ga ne bi lastili samo eni – in čudovito ter bogato vsebino »barjanske« cerkve drugi?

V vseh njegovih delih je čutiti njegovo lastno ustvarjalno moč in duhovno globino temeljev, na katerih je gradil. Ne enega ne drugega Plečnika si ne pustim vzeti, ker je en sam, zame dovolj velik, da ga spoštujem. Če pa je tudi živel »dovolj svetniško«, pa bo potrebno dokazati po znani poti, ki jo je cerkev že morala večkrat dokazovati. Pri vseh teh diskusijah novejšega datuma me moti strah, da

bo npr. ljubljansko Tromostovje ali kakšna cerkev, v primeru »posvetitve« arhitekta, spremenila status in zato odnos do laične javnosti in do arhitektoevih stvaritev.

Pa naj sem ob tem še nekoliko vedoželjen in se vprašam, zakaj se nismo vsi skupaj zavzeli za Plečnika še pred nekaj desetletji, ko smo ga javno še sila težko samo omenjali kot velikega arhitekta vseh Slovencev. Ob tem se spominjam tudi pripomb pomembnega slovenskega umetnostnega ustvarjalca, ki je še pred vsega nekaj leti glasno razmišljal tudi takole: »Pustimo že tega Plečnika ...« In danes?

Še prav posebej bi opozoril na razmišljanje tistih, ki so si z ostrino duha in pred leti tudi moči (politične) prizadevali za »ločitev« cerkve od države, danes pa se spotikajo ob čisto »cerkvene« in samo za tiste veljavne pravice, ki verujejo v Boga, v pravico verujočih, da si po svojih merilih izberejo svete ljudi, ki jim priznavajo tudi neko – za neverujoče – drugačno veličino, ki ne zadeva ljudi, ki Cerkev in njenih dogem ne sprejemajo. Zakaj po vsem tem toliko razprav prav med nevernimi o »svetosti« človeka,

ki bi po preprosti človeški logiki s takim priznanjem pridobil večji pomen v očeh vsega krščanskega sveta, in bi bil zato tudi promotor pomena Slovenije in vseh Slovencev.

Trdno sem prepričan, da je v primeru Plečnikove posvetitve strah pred Cerkvijo, češ, da si bo hotela vzeti vse preveč pravic. Kar je cerkvenega, lahko in more zahtevati v upravljanje tudi po današnjih, za vse uveljavljenih, zakonih in nič več.

Pavle Mihevc

ROMANJE PO SVETI DEŽELI - 4. DEL

7.dan – ponedeljek, 6. marca

Odpeljali smo se proti zahodu do puščave Kumran. Tam so bili po naključju najdeni tako imenovani MRTVO-MORSKI ROKOPISI. Kmalu smo se znašli ob Mrtvem morju, ki je znano kot najbolj slano in najnižje ležeče morje na svetu. Leži namreč 400 m pod gladino Sredozemskega morja. Voda je tako nasičena z minerali, da sploh ni mogoče plavati, ampak lahko v vodi samo ležiš. Zatem smo se z žičnico povzpeli na Masado, na vrh gore Herodove utrdbe, kamor so se Judi zatekli pred Rimljani po padcu Jeruzalema, leta 70 po Kristusu. Danes je Masada simbol judovske neodvisnosti.

Polni lepih doživetij smo se vrnili v hotel. Naslednjega dne pa smo že zelo zgodaj krenili na pot proti domu.

Na koncu pa še nekaj mojih misli ... Ogledi teh svetih krajev človeka zelo prevzamejo. Počutiš se zelo vznemirjenega, ker se ves čas zavedaš, da hodiš po istih stopinjah, kot je nekoč hodil Jezus z apostoli. Vse ti je bližje in bolj doživeto. Druga stran pa je tudi zelo boleča in težko

razumljiva. Težko sprejmeš dejstvo, da je na teh svetih krajih toliko drugih verstev, toliko komercializma in ne nazadnje tudi vsakodnevne napetosti med ljudmi.

Ob vsem tem pa ostaja nepozaben spomin na to romanje. Hvala večnemu Bogu, da mi je to omogočil. V srcu pa ostaja želja, da bi v to deželo mogla poromati še enkrat. Mislim, da bi lahko še bolje in z večjo pripravljenostjo sledila ogledu teh krajev.

(Konec)

Kati Dolenc

Teden dni po odprtju odvetniške pisarne na Tovarniški c. 3 v Logatcu smo blagoslovili nova poslovna prostora odvetnice, ge. Sare Ahlin Doljak. 5. februarja okoli 19. ure se je v odvetniški pisarni zbrala pečica prijateljev, da prisostvuje blagoslovu. Blagoslov novih poslovnih prostorov je opravil župnik, g. Janez Kompore, za kar se mu iskreno zahvaljujem.

Prostore smo uredili očem prijetno, delu prijazno in z novo kakovostjo, ki jo omogoča novodobna tehnologija. Po Slovarju slovenskega knjižnega jezika pomeni blagoslov prošnjo za božjo naklonjenost, včasih z obredno kretnjo. Naj bo Božja naklonjenost vedno popotnica mojega dela, sploh v trenutkih dilem in težkih odločitvah, da bi znala najti odgovore tudi po Svetem duhu in v Svetem pismu.

In kaj odvetniki sploh počnemo? Še zdaleč ni dogajanje v sodnih dvoranah in odvetniških pisarnah takšno, kot ga prikazujejo številne ameriške nanizanke. V nanizankah so vloge odvetnika prenapihnjene in veliko je poudarka na tem, kakšna osebnost in karakter je odvetnik. Stranko navadno zanima le praktičen odgovor na praktično vprašanje z možnostjo čim boljšega uspeha zanjo. Stranke ne zanima, kako je odvetnik pravdo dobil, išče in pričakuje samo uspeh.

Pravnik mora znati še kaj več kot samo uporabiti pravno normo. Zato potrebuje tudi permanentno znanje drugih strok, zlasti psihologije, sociologije, ekonomije in po-

dobno. Znati mora opazovati družbena razmerja in procese; v obsegu konkretnega primera mora videti ne samo pravnih razsežnosti, ampak širši družbeni odnos. Odvetnik mora znati tudi pravno teoretično obdelati vse vidike nekega primera. Odvetnik nudi pravno pomoč stranki; to pomeni, da ji svetuje in jo zastopa na vseh področjih, kjer je to potrebno. Najpomembnejše je, da je pomoč odvetnika pravočasna. Zato je smiselno angažirati odvetnika že pri sklepanju različnih pogodb, sestavi oporok in ostalih pravnih poslov, še preden spor nastane, vse po načelu: »Bolje preprečevati kot zdraviti.« Če pa je do spora že prišlo, lahko odvetnik z vsemi pravnimi sredstvi zagotovi uresničitev strankinih pravic. Odvetnik ima pravico uporabiti vsako pravno sredstvo v mejah zakona in pooblastila, za katero misli, da lahko koristi stranki, ki jo zastopa. Pri zastopanju stranke je odvetnik dolžan ravnati vestno, pošteno, skrbno ter po načelih odvetniške poklicne etike.

Sara Ahlin Doljak

ODVETNICA

Tovarniška c. 3
1370 Logatec

tel. 01 750 86 20, fax 01 750 86 21, e-pošta: odvetnica.doljak@t-2

Goduje 28. junija, dan pred slovesnim praznikom apostolov Petra in Pavla.

O njegovem življenju vemo zelo malo. Niti ni gotovo, da bi bil res mučenec. Prvič je to zapisal sv. Hieronim kakšnih dvesto let po njegovi smrti.

Doma je bil iz Male Azije, učenec sv. Polikarpa in najmenitnejši pisatelj 2. stoletja. Morda ga je sam Polikarp poslal misijonarit v Francijo, v Lyon. Ko je v rimskem preganjanju umrl devetdesetletni škof Fotin, so za naslednika na lyonskem škofovskem sedežu izvolili Ireneja.

Prvo zanesljivo letnico iz Irenejevega življenja izvemo razmeroma pozno. Leta 177 so lyonski kristjani tik pred dnevi njihovega mučeništva sporočili papežu v Rim, da so njihovo cerkveno občino poskušali bogati montanisti (začetnik te-~~ga~~ nauka Montan je menil, da je on sam pravi božji glasnik, celo Bog Oče in Sin in Sveti Duh v človeški podobi, in napovedal bližnji konec sveta). To zanesenjaško zmoto je razkrinkal Irenej, zato so ga poslali iz Lyona v Rim, da jo tam razloži. Lyonci so sporočili papežu: »Zaupali smo Ireneju, našemu bratu in sodelavcu, da ti nese to pismo, sprejmi ga kot gorečnika za Kristusovo postavo in duhovnika Cerkve.« Irenej je bil pri papežu tisti čas, ko so lyonski mučenci tako slavno izpričali s prelitjem svoje krvi zvestobo Kristusove-

mu nauku. Tako Irenej ni bil mučeniška žrtev, imel pa je gotovo poleg njihovega mučeniškega škofa Potina največ zaslug za njihovo trdnost v veri. Svoje ime (Irenej pomeni v grščini mirni ali mirolju-

bni) si je pridobil, ko so se škofje na Zahodu pod vodstvom papeža Viktorja odločili, da bodo praznovali veliko noč v nedeljo po prvi pomladan-ski luni. Maloazijski škofje so se temu uprli in grozil je razkol. Za mir v Cerkvi je posredoval Irenej. Papež mu je tem rajši ustregel, ker se je zavedal, da je Bog v lyonskem škofu obudil največjega bogoslovnega učenjaka, čigar spise je željno čakal in sprejemal vesoljni krščanski svet. Njegovo največje in najpomembnejše delo je pet knjig v grščini z naslovom »Proti herezijam« (ohranjene samo v latinškem prevodu). Velja za prvega zelo pomembnega krščanskega misleca.

In še nekaj o samem imenu. V slovenščini ima ime Irenej ustrezno so-pomenko v imenih: Ljubomir, Friderik ali Mirosлав (skrajšano Ljubo, Miro, Mirko). Danes živi v Sloveniji (po podatkih statističnega urada) 37 oseb s tem imenom.

Iz različnih virov
povzela Ljut

KRŠČANSKI ZAKON

V sredini maja smo se zakonci, tokrat v pohvalno visokem številu – skupaj z otroki in sedmimi varuškami nas je bilo 91! – odpravili na že kar tradicionalne zakonske duhovne vaje na Mirenski grad.

Letošnja tema o krščanski zakonski zvezi je bila zelo zanimiva, saj zakonci potrebujemo jasno besedo Cerkve, hkrati pa tudi spodbudo za življenje v svetu, da bi lahko bili luč za druge prav v tem času, ko sta zakon in družina najbolj napadana. Premišljevanja, ki nam jih

je podajal g. župnik, so se vedno nadaljevala z medsebojnim pogovorom med zakoncema. Tako smo si lahko v prijetnem okolju vzeli čas za vpogled v naše odnose, želje in morda naredili tudi kakšen sklep, kako bomo ohranjali krščanski zakon. Z izmenjavo izkušenj smo se med seboj še bolj spoznali in povezali ter začutili, kako pomembno se je odzvati vabilu, saj se tako čutimo veliko bolj povezani z župnijo. Duhovno obogateni smo se razšli z obljubo, da naslednje leto spet pridemo – upamo, da v še večjem številu.

A.S.

NA POMOČ!

Ste prepoznali gasilski pozdrav?

Petelini iz Miklavževega vrtca smo obiskali Gasilski dom v Dolenjem Logatcu. Tam nas je pričakal gasilec Tomaž. Po krajšem teoretičnem uvodu in ogledu gasilske opreme smo smeli splezati v gasilsko vozilo (celo za krmilo!). Na glave smo si nadeli čelade in se že spremenili v »prave gasilce«.

Kako dobro znamo »špricati«, smo ugotovili zunaj, ko smo z vodnim curkom podirali stekleničko na podstavku. Bili smo zelo uspešni. Tomaža smo pridno oblivali z vodo in se pri tem odlično zabavali. Še dobro, da so gasilci tega vajeni in nam Tomaž ni prav nič zameril, ko je pridno pobiral stekleničke in jih vračal na podstavke.

Za konec smo se odpeljali v vrtec kar z gasilskim avto-

mobilom, za hipec celo ob sireni in modri luči. Po »gasilsko« smo preživeli prav zanimivo dopoldne. Hvala, gasilec Tomaž!

Vtisi so bili tako močni, da smo v vrtcu podoživljali dogodke še precej časa. Glavni rekviziti pri naši igri so bile cevi ... Nekateri petelini so se v igro tako vživeli, da se je že dalo v njih prepoznati bodoče gasilce.

Vzgojiteljica Darinka

FARNI DAN KLIČE!

Tradicionalni farni dan, namenjen srečanju župljanov, občanov in vseh ljudi dobre volje, nam bo zopet prijetna popotnica v poletje. Prireditev na trgu pred farno cerkvijo je s svojim duhovno-kulturnim in zabavno-športnim programom eden osrednjih dogodkov meseca junija v Logatcu. Kot vsakič je izbran osrednji motiv praznovanja, na katerega se naveže program. »Naš zaklad je Sveto pismo« bo letošnja vodilna misel. V letu Svetega pisma, katerega je razglasil Svet krščanskih Cerkev v Republiki Sloveniji, bomo temu dogodku tako dali potreben poudarek in se dejavno vključili v vseslovensko dogajanje.

Med knjigami svetovne književnosti zavzema Sveto pismo posebno mesto. Za kristjane razodeta Božja beseda in za celot-

no zahodno civilizacijo temeljni dokument duhovne in splošne kulture, bo v osrednjem kulturnem delu praznovanja predstavljeno na svež, veselemu druženju primeren način. Z deli iz svetovne glasbene zakladnice, ki jih bodo izvajali domači glasbeniki in pevci ter nekate-

ri eminentni gostje, bomo potegnili glasbeni lok prek starozaveznih zgodb do veselega oznanila evangelijev. Glasba in pesem sta namreč najprepoznavnejši izraz veselja do življenja, tiste vrednote, ki jo svetopisemsko sporočilo osmišlja in tako posamezniku kot skupnosti daje polet v vseh dejavnostih.

To bo glavni poudarek popoldanskega programa, ki se bo na večer prevesil v veselo prijateljevanje ob ple-snih ritmih. Delavnice za najmlajše, športne igre in še nekatera presenečenja bodo prispevali k prijetnemu vzdušju. Vsako leto se ob tej priložnosti radodarno odzovemo na materialne potrebe župnije tudi preko srečelova, katerega izkupiček bo letos namenjen obnovi Župnijskega doma na Griču. Predvidena gradbena dela bodo namreč zahtevala visoka finančna sredstva, programsko pa bo projekt presegal okvire župnijskih dejavnosti; z delom na socialnem področju bo tvor-

no vstopal v širši družbeni prostor. Vabimo Vas, da po svojih zmožnostih darujete, kar bi po Vaši pre-soji lahko uporabili za do-bitke srečelova. Prispevke lahko prinesete v župnišče, lahko pa jih prevzamemo sami, če nas pokličete na številki **01/754 17 57 ali 040/642 670. Hvala in nasvidenje v nedeljo, 17. junija, na trgu pred far-no cerkvijo!**

Pripravljalni odbor za praznovanje farnega dne

FINANCIRANJE CERKVE – TRETJI DEL CERKEV NA SLOVENSKEM

Cerkev v Sloveniji je dolga stoletja postopno – vendar nepretrgoma – gradila svojo vidno strukturo glede na zmožnosti in potrebe časa. Druga svetovna vojna je to njeno vidno zgradbo močno zamajala, še bolj pa čas po drugi svetovni vojni. Povojna oblast je hotela Cerkev zatreti predvsem tako, da ji je onemogočala normalno delovanje z uničevanjem njene družbene strukture. Nastala je zgodovinska zarezna v cerkvenem razvoju in strukturi delovanja, kakršne v prejšnji zgodovini ne poznamo. Cerkev je bila zaradi nujne omejitve na »zakristijsko krščanstvo« prisiljena skržiti svoje delovanje in personalno strukturo na minimum, da je lahko preživela. Taka je dočakala padec komunizma in ponovno vzpostavitev demokracije, ki je prinesla s seboj tudi svobodo za njeno polno delovanje. Ker pa sedanje generacije vernikov in drugih članov družbe ne poznajo njene prejšnje organiziranosti in vsestranske dejavnosti, večinoma niti ne vedo, kaj vse ji danes še manjka, da bi lahko v celoti delovala na vseh tistih področjih, kjer jo Go-

spod kliče, da uresniči svojo poklicanost. Zato se je nujno treba ozreti okrog po svetu, zlasti v tiste dežele, kjer te velike zgodovinske zareze ne poznajo in kjer komunizem Cerkvi ni preprečeval ali omejeval njene dejavnosti. Ozreti se je potrebno po deželah, ki so z nami kulturno sorodne in s katerimi nas veže vez sosedstva ali kulturnih vplivanj.

(Se nadaljuje.)

KOLENDAR

JUNIJ

2007

**“Moj Bog, če sem odmev tvojega glasu,
kako je mogoče, da odmev še napaprei
zveni, ko glas molči.”**
(Ignacio Larranga)

1. junij – prvi petek,
obisk bolnikov;
po sv. maši molitvena skupina;
ob 20. uri SREČANJE ZA MLADI-
NO – gost meseca;

2. junij – od 17. do 19. ure
češčenje Najsvetejšega in
spovedovanje;

3. junij – SV. TROJICA;
sv. maša ob 8. in 10. uri;
ob 14. uri večernice;
ob 20. uri srečanje I. zakonske
skupine

4. junij – po sv. maši srečanje
skupine KARITAS;
ob 20. uri srečanje KATEHETOV;

5. junij – po sv. maši srečanje
birmanskih voditeljev;

7. junij – SV. REŠNJE TELO IN KRI;
sv. maša ob 10. in 19. uri.
**Po večerni sv. maši bo telovska
procesija. Vsi lepo vabljeni, po-
sebej družine prvoobhajancev in
birmancev.**

8. junij – po sv. maši molitvena
skupina;

ob 20. uri SREČANJE ZA MLADI-
NO – ogled filma;

9. junij – od 17. do 19. ure
češčenje Najsvetejšega in
spovedovanje;

**10. junij – 10. NAVADNA NE-
DELJA;**
sv. maša ob 8. in 10. uri;
popoldan ob 14. uri izlet otrok, ki
so redno hodili k šmarnicam;
ob 20. uri srečanje II. zakonske
skupine.

11. junij – po sv. maši srečanje
ŽPS;

12. junij – ob 19. uri sv. maša,
nato kateheze za birmance in
starše I. skupine.

15. junij – SRCE JEZUSOVO;
po sv. maši molitvena skupina;

16. junij – SRCE MARIJINO;
od 17. do 19. ure češčenje
Najsvetejšega in spovedovanje;

**17. junij – 11. NAVADNA NE-
DELJA; ZAKLUČEK VEROUKA;**
sv. maša ob 8. in 10. uri.

**FARNI DAN, začetek ob 15. uri
na trgu sv. Nikolaja.
Večernice, kulturni program in
družabni program.**

18. junij – ob 20. uri priprava na
sv. krst;

19. junij – ob 19. uri sv. maša,
nato kateheza za birmance in
starše II. in III. skupine.

22. junij – po sv. maši molitvena
skupina;

23. junij – od 17. do 19. ure
češčenje Najsvetejšega in
spovedovanje;

**24. junij – 12. NAVADNA –
KRSTNA;**
sv. maša ob 8. in 10. uri;
ob 14. uri večernice; ob 20. uri
srečanje III. zakonske skupine;

**29. junij – praznik sv. PETRA in
PAVLA;**
sv. maša ob 10. in 19. uri.

30. junij – od 17. do 19. ure
češčenje Najsvetejšega in
spovedovanje.